

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
« pol leta 8 L.
« četrt leta 4 L.
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
pustane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Poldo Kemperle.

Št. 11

V Gorici, v sredo 10. februarja 1926.

Leto IX.

Nebrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi se
računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij
«GORIŠKE STRAZE»
Tisk Zadruga tiskarna
v Gorici, Riva Piazza
ta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5,
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Politična smrt Pisentija.

Italijansko časopisje prinaša vest, da je vodstvo fašistovske stranke prepovedalo poslancu Pisentiju vsako upravno, politično in časniškarsko delovanje. Po ukazu iz Rima mora bivši prefekt biti za nedoločen čas lepo tih, ne sme nikjer nastopiti, ne sme napisati nobene ga članka, ne sme več javno govoriti, mora pustiti politiko brezpogojno pri miru in stati ravno in neoporečno pri zidu kakor drvo.

Politično je mož torej končan ter leži tako rekoč živ in poln nepopisne jeze na — parah. Vedeli smo sicer, da je revež že davno zgubil ljubo zdravje in da je s svojo močjo pri kraju, toda da bo grob, katerega je vstrajno kopal slovenskemu ljudstvu, postal tako kmalu njegovo bivališče, tega nismo mislili.

Kdo je bil Peter Pisenti? Bil je slabo vzgojen in pomankljivo izobražen fant, katerega je goli slučaj naredil za prefekta in voditelja juristskega fašizma. Kakor vsem takim mladeničem je tudi njemu šla oblast v glavo, mislil je, da je velik politik, začel ukazovati na levo in desno in trpinčiti deželo s svojo neizkušenostjo in zlobo. Povrh je imel to lastnost, da je bil nasilen in se je postavil poleg tega v službo videmskih kapitalistov.

Sovražnik goriške dežele.

Ni bil še prefekt, ko se je že zaganjal z vso silo v samostojnost goriške dežele. Pohlep videmskih kapitalistov je šel za tem, da bi gospodarsko zavlada nad goriško zemljo in zato so zahtevali, naj se Gorica spravi pod Videm. Pisenti se je z njim zvezal in vpil, da je domovina v nevarnosti. Iskal je vse mogoče prilike, da bi dokazal, kako so Slovenci sovražniki države, nevarni nuntarji, hujskači in rovarji, ki jih je treba na vsak način ukrotiti, ako naj bo Italija na mejah varna. Pisenti je izbral strelo na Krnu, da je zašnel proti Slovincem strašno gonjo po vsej državi, kar se mu je tudi posrečilo. Kako naj pusti Italija na meji samostojno goriško deželo, v kateri imajo večino sovražniki države?

Gorica je padla pod Videm in tedaj je začelo pravo delo Pisentija in njegovih kapitalističnih zaščitnikov. Segli so po naših vodnih silah, naselili k nam svoje banke, začeli boj proti Montu in Deželnemu hipotečnemu zavodu, okrnili Trgovsko in obrtno zbornico, odnesli iz Gorice najvažnejše urade itd. itd.

Vse to se je zvršilo seveda pod zastavo domovinske liubezni in plamenečega narodnega navdušenja.

Mož nasilja.

V Pisentiju je bila vtelesena ideja najbolj predrznega in slepega političnega nasilja. Nikoli ne bodo pozabljene zadnje volitve, ko so prvič v naši politični zgodovini pokali na Goriškem v volilnem boju samokresi in so ležali slovenski volilci ranjeni v bolnišnicah. Vrhunec je doseglo nasilje v smrti Antona Štrancarja. Tako politiko si je drznil uganjati Pisenti v času, ko je bil dal Mussolini našemu ljudstvu zagotovilo, da bodo volitve svobodne in ko je vsa slovenska javnost trdno zaupala besedi načelniku vlade.

Doba Pisentija in njegovega svaka Nicolottija je bila doba najhuj-

šega preganjanja naših organizacij, doba tlačenja »Goriške Straže«, doba političnih procesov in političnih obsodb. Najznamenitejši ostane sramotni politični proces, ki ga je hotel Pisenti umetno zgraditi na dogodkih v Lipi.

Oče slovenskih snoparjev.

In tak mož je hotel ustvariti celo slovensko stranko, katero bi lahko uporabljal v boju zoper slovensko ljudstvo. Nikdar ni še šla skozi človeške možgane bolj neumna in bolj nora misel. Kje v deželi bi bil našel poštenega Slovenca, ki bi se mu ne prevrglo drobovje, preden bi vstopil v Pisentijevo stranko! Naravno, da se je nagnalo v slovensko snoparijo samo to, kar je bilo med nami najbolj neznačajne-

Kaj se godi po svetu?

»Goriška Straža« je že parkrat prinesla majhne vesti, da so Nemci začeli ubirati Italiji neprijazne strune. Med nemškim ljudstvom se je raznesla govorica, da so Tirolci, ki so prišli pod Italijo, brez pravice, da nimajo več nemških šol, da so jim vzeli nemške uradnike, učitelje, zabranili časopisje. Na zadnje se je še raztrosila vest, da nameravajo oblastva odstraniti pomnisi spomenik prvega nemškega pesnika Valterja von der Vogelweide z največjega trga v Boznu. Vse take vesti so razburile rodoljubne ljudi v Nemčiji in Avstriji. Smatrali so za svojo narodno dolžnost, da se zavzamejo za svoje rojake, o katerih gre govorica, da so ob svoje politične in kulturne pravice.

Bojkot.

Ni zdaj čas za to, da bi opisali, kar smo že večkrat poudarili, kako je ravno vprašanje narodnih manjšin tista iskra, ki grozi z novim požarom.

Ko so prihajale vesti o žalostnem položaju južno tirolskih Nemcev, so se dvignila posebno na Bavarskem domoljubna društva in izdala geslo: »Noben Nemec ne sme več na potovanje v Italijo« in »Noben trgovec ne sme več prodajati italijanskih izdelkov«. V pojasnilo moramo dodati, da prinaša Italiji ravno tujski promet letno bogate dohodke. Iz računov ob ključku lanskega leta pa se vidi, da je prišlo največ tujcev baš iz Nemčije. Ta poziv na bojkot je imel sprva le majhen odziv. Toda polagoma se je ta misel vedno bolj širila in nemški bojkot je zavzel že resne oblike. Sami italijanski trgovski krogi so se že oglašali, da je treba pač nekaj tudi od italijanske strani ukreniti. Med tem so pa prišle iz Nemčije in iz Avstrije brzojavke o shodih in javnih pohodih, kjer se nemški narod zavzema za svoje krvne brate v južnih Tirolih.

Ti dogodki so že ogrožali dobro razmerje obeh držav. Čuli so se že glasovi, da bo to Nemčiji škodilo pri njeni prošnji za vstop v Zvezo narodov. V tem je pa še bavarski ministrski predsednik Held imel v državnem zboru v Monakovem govor, kjer se je odločno zavzel za kulturne pravice tirolskih Nemcev.

Vlada v Rimu je morala postati pozorna. Fašistovska stranka je

ga, koristolovskega, temnega, zavrženeza. Tako krasne družbe nismo še videli izlepa v naših krajih.

Pisenti je s slovensko snoparijo neizmerno škodoval ugledu fašistovske stranke, ugledu vlade in ugledu države. Ko se je imel pojaviti v naših vaseh, je pošiljal naprej avtomobile trobojnic, ki so se razdeljevale siloma po 2 liri med kmete, da so visele v čast in slavo Pisentija iz slednje hiše. Na občinske stroške so mu morali dvigati slavoloke in gnati šolsko mladino na politične shode. Ko je prišel v vas namišljeni in našemljeni velikaš je v družbi s Peternelijem in Bandljem kvasil in lomil take, da se je ljudstvu gabilo ali se je pa iz njega norčevalo.

Pisentijevi zmago slavni pohodi po naši deželi in vsa njegova slovenska snoparija, to je bila najhujša protitalijanska propaganda v naših krajih.

morala zavzeti svoje stališče. In res je poslanec Farinacci zahteval od prvega ministra Mussolinija, naj se uradno pred poslanci izjavi, kaj misli o nemški propagandi proti Italiji. Mussolini je na to interpelacijo imel v soboto daljši odgovor v poslanski zbornici.

Mussolini govori.

Vse je tiho poslušalo, kako bo Mussolini odgovarjal na nemški bojkot. V uvodu je poudaril, da ne govori le zastran bavarskega ministra Helda marveč, ker je treba za razčiščenje položaja govoriti jasno in v fašistovskem slogu. Italija je dosti pomagala Nemčiji in je celo najprej z njo sklenila trgovinski dogovor. In v tem času se je v Nemčiji začela grda gonja proti Italiji, gonja, ki temelji le na lažeh.

In nadaljuje Mussolini, kakor objavlja njegov govor milanski »Secolo«: »Smešna pa je tudi ta gonja, ker si domišljuje, da bo vplivala na mlado in ponosno fašistovsko Italijo.

Lagali so, ko so omenjali, da hočemo odstraniti Walterjev spomenik z bozenskega trga. Mi vpoštujemo poezijo, tudi če je le neznačna (smeh med poslanci); toda nikakor ne moremo priznavati primer med Walterjem in Dantajem, ker to bi se reklo, da se lahko primerja rimski griček Pincio s Himalajo (zopet smeh). Mi bomo pustili ta spomenik pri miru, toda na istih temeljih, kjer bi moral stati spomenik nemške zmage, bomo postavili spomenik Cezarju Battistiju. Potem so lagali o nekem požigu spomenika cesarice Elizabete, o nasilstvih napram nemškim turistom; v resnici sem pa bil obveščen le o dveh slučajih v štirih mesecih; potem so znašli, da je tiran Mussolini prepovedal v Poadižju božična drevesca. Tudi to je neumna in smešna laž; taka prepoved se ni porodila niti v predsobi mojih štiriočlanih možgan. Potem se je govorilo, da ne bi smeli turisti v Italijo.

Povejmo si enkrat za zmeraj o tem turismu. Mi smo zelo gostoljubni narod vsled svoje tisočletne kulture. Mi smo tudi takrat gostoljubni, ko gledamo, kako se sprehajajo po mramornatih tleh naših čudovitih palač in monumentalnih bazilik gospodje v navadnih oblekah in ženske oblečene kot dekle. Toda Italija ne živi od teh. Saj

prihaja dosti od njih zato v Italijo, da trgujejo, ne pa da dajajo darove. Če bi se pa bojkot jutri uresničil in bi ga oblastva mirno trpela, bomo mi odgovorili z bojkotom na kvadrat in represalijami na kubus!« Nato govori Mussolini o ministru Hedu in ponovi še enkrat Heldove besede: »Mi moramo vse storiti, da se ublaži položaj v južni Tirolski in če mogoče osvoboditi tirolske Nemce. Tudi s tega mesta moram dvigati odločno svoj glas proti brutalnim nasilstvom v južni Tirolski.«

»Nezaslišane besede!«

Tako je vzkliknil gospod Mussolini ko je navedel te besede.

»Nezaslišano je govoriti o brutalnih fašistovskih nasilstvih v Poadižju. Tam delamo mi le italijansko politiko. (Odobranje.) Mi smatramo tamošnje prebivalstvo za italijanske državljane in uveljavljamo tudi za nje italijanske postavbe. Če bi tega ne storili, bi imeli ob meji države novo državo.«

Potem dokazuje Mussolini, kaj je dobrega storil za južne Tirolce in pravi, da je ravno danes uvedla čehoslovaška republika nov jezikovni zakon in da vsi nemški listi v Pragi vpijejo proti tej tiraniji. Vso gonjo proti Italiji je po Mussolinijem mnenju povzročila nevednost. Nemci najbrže ne poznajo italijanske moči.

»Jaz moram izjaviti, da se italijanska politika v Poadižju ne bo spremenila niti za las! (Velikansko odobranje.) Tisto pokrajino bomo naredili za italijansko, ker je italijanska po zemljepisni legi in po zgodovini. Meja na Brennerju je meja, ki jo je začrtala nezmotljiva roka božja!«

»Narodna relikvija.«

»Nemci v Poadižju niso narodna manjšina; so le nekaj narodnoten preostanek, relikvija. Jih je samo 180.000. Izmed teh je gotovo 80.000 Italijanov, ki so se ponemčili. In mi bomo naredili, da bodo spet našli svoja stara italijanska imena in da bodo ponosni, da so italijanski državljani. Ostali prebivalci so pa zadnji preostanek barbarskih vpadov, ko Italija še ni bila močna sila in je bila le pozorišče bojev med državami zapada in vzhoda.«

Svoj govor je zaključil Mussolini takole:

»Pred par dnevi je neki pokrajinski fašistovski list, ki ga jaz zelo pazno berem, prinesel debelo tiskan naslov na šestih stolpcih: »Fašistovska Italija ne bo nikoli snela svojega prapora z Brennerja«. Jaz sem poslal dotično številko nazaj glavnemu uredniku s pripombo: »Fašistovska Italija bo, če bo potreba, ponešla svojo trikoloro še čez, nazaj nikoli!«

Zbornica je po končanem govoru kar oglušela od navdušenega vpitja. Poslanci pa zapojejo fašistovsko himno.

Odgovor

nemškega zunanega ministra.

V torek 9. februarja je minister Stresemann odgovoril Mussoliniju v nemškem parlamentu. Zbornica je bila natlačeno polna, na tribunah so prisostvovali govoru skoro vsi zastopniki tujih držav.

Nemški zunanji minister je ugodoma izjavil, da bi on lahko odgovoril Mussoliniju z enakim poudarkom, toda tega ne mara storiti, ker se tako govori na političnih shodih, ne pa v razgovorih med narodi.

»Južno Tirolsko« — je rekel Stresemann — »je pripadlo po mirovni pogodbi Italiji. To je mednarodno pravo. Toda mi smo večkrat čuli, da je na svetu tudi mednarodna morala.

Italijanska oblastva so ob koncu vojne obljubila narodnim manjšinam šolo v materinem jeziku in zaščito njihove narodne kulture.

»Dne 27. novembra 1919. je predsednik senata Tittoni izjavil: »Družinska ljudstva ki so bila z nami združena, naj vedo, da je povsem daleč od nas misel, da bi zatirali njihovo narodnost. Vedo naj, da bomo njihov jezik in njihovo kulturno posest spoštovali.« In deset dni pozneje je tedanji ital. ministrijski predsednik rekel: »Z naše strani lahko izjavljamo, da bomo Nemcem in Slovanom zagotovili pravico do njihovega jezika in njihove kulture.«

O raznarodovanju Nemcev.

»Italija« — je nadaljeval Stresemann — »se je morala pečati s vprašanjem narodnih manjšin, kajti tudi ona ima italijanske manjšine v drugih državah in deželah. Italija je na primer polagala veliko važnost na to, da je Jugoslavija z odlokom od 24. decembra 1923. rešila vprašanje svojih manjšin. Jugoslavija je dala Italijanom pravico, da gojijo svoj jezik, da se shajajo in ustanavljajo društva.« Tako politiko je Italija zahtevala za ital. manjšine v Jugoslaviji in na isti podlagi bi bila morala uravnati tudi lastno politiko do južnih Tirolcev.

Toda po letu 1919. so se razmere na Južnem Tirolskem vedno bolj slabšale. »Neki senator je izdelal načrt za raznarodovanje Južnega Tirolskega in ta načrt se je izvrševal z razpustom vseh društev, ki niso odseki italijanskih, z zaplenami, s poskušenim poitalijančenjem nemških družinskih imen, predvsem pa z ukrepi na šolskem polju. Glede nameravanega raznarodovanja Južnega Tirolskega ne more biti nikakega dvoma. Raznarodovanje je za gospoda Mussolinija eden glavnih namenov italijanske politike.«

Kaj čutijo Nemci do Italije.

Res je sicer — je rekel Stresemann — da je nemško časopisje pisalo ostro proti Italiji in prineslo več neresničnih vesti o italijanskih razmerah. »Toda te neresnične vesti ne menjajo prav nič na dejstvu, da se vrši na Južnem Tirolskem poitalijančevanje.«

Nemčija se ne more vmešavati v zadeve Južnega Tirolskega. Toda ko gre zatiranje kakega naroda tako daleč, da nastaja iz njega vojna nevarnost, se lahko obrnemo radi tega na Zvezo narodov. Govor Mussolinija je smatral ves svet kot grožnjo z vojno in take grožnje so nasprotne duhu Zveze narodov.«

Nato je Stresemann protestiral proti besedam, ki jih je govoril Mussolini zoper nemške romarje in potnike ter izjavil, da je »načelnik italijanske vlade pokazal s tem absolutno pomanjkanje notranjega premaganja. Ako bi se število nemških turistov zmanjšalo, bi to ne bila posledica nemških ukrepov, temveč posledica govora Mussolinija.«

»Ne razumem« — je nadaljeval Stresemann — »na kaj namigava Mussolini, ko govori, da je nemška vlada odgovorna za vse kar se je zgodilo v Nemčiji. Če misli na pisanje našega časopisja, izjavljam, da Nemčija nima namena spremeniti svobode časopisja, ki je zajamčena v državnih postavah. Pravica nemškega ljudstva, da simpatizira z manjšinami lastne krvi, je pravica, katere si ne damo odvzeti od nikogar. Zavračam v imenu nemške vlade najodločnejše vsako vmešavanje v taka gibanja simpatije, ker izhajajo iz globin duše nemškega ljudstva. Zavračam v imenu nemške vlade grožnje in napade proti Nemčiji.«

Mussolini bo odgovoril v senatu.

Po govoru nemškega zunanjega ministra se je vzdignil poslanec Scholz in prečital v imenu vseh vladnih strank izjavo, v kateri odklanja žalitve in grožnje Mussolinija ter poudarja, da niso ne nemška vlada in ne odgovorna oblastva izdala nobenega sovražnega gesla proti Italiji. Ako je nemško časopisje protestiralo proti tlačenju nemške manjšine na Južnem Tirolskem, ni bilo to nikako protipostavno dejanje. Izjava protestira ob koncu pred vsem svetom proti krivic, ki se godi Nemcem.

Mussolini bo odgovoril na ostre besede nemškega zunanjega ministra in nemških strank v senatu že jutri, o čemer bomo obvestili naše bralce v prihodnji številki.

DNEVNE VESTI.

Vojnim oškodovancem.

Vojni oškodovanec, ki ni hotel prodati beneških obveznic in je rabil denar, je najel pri banki posojilo in je položil beneške obveznice v kritje posojila. Banke so posodile na 100 lir beneških obveznic 60 lir v gotovini takrat, ko je bil kurz beneških obveznic (bonov) 70—80%. Danes je pa kurz bonov padel na 65% in še nižje.

Kako postopajo banke?

Ker je kurz beneških obveznic padel, so banke izgubile zaupanje v nje. Položene obveznice ne nudijo bankam več dovoljnega jamstva za izdano posojilo.

Zato pošiljajo »Banca d'Italia« in tudi druge banke vojnim oškodovancem pisma, ki se glasijo v slovenščini:

Gospod N. N.,

Gorenjpolje — Anhovo.

Lir 18600 nominalnega kapitala beneških obveznic, ki ste jih položili pri naši banki v kritje posojila št. 1442 Vam omogočujejo le lir 8370 posojila, če jih zaračunate po današnjem kurzu 65.20 lir za 100 lir beneške obligacije, dočim znaša Vaš dolg pri nas lir 11.105.

Zato Vas vabimo, da nam plačate lir 2735 v poravnavo svojega dolga, kar predpisujejo tudi določbe police, ki je v Vaši posesti.

Če ne plačate tekom 3 dni po prejemu tega poziva lir 2735, Vas opozarjamo, da bomo prodali Vaše obveznice.

Kaj zahtevajo banke?

Banka zahteva: a) da vojni oškodovanec v najkrajšem času plača določeni znesek; na ta način se posojilo zniža in obveznice dovoljno krijejo znižano posojilo; b) če pa vojni oškodovanec ne more ali neče vplačati zahtevanega zneska, proda banka položene obveznice po dnevnem kurzu.

Kako pa mislijo vojni oškodovanci?

Vojni oškodovanci se pa jezijo in razburjajo. Položaj vojnih oškodovancev je tako slab, da bo mogoče le malokateri doplačati znesek, ki ga zahteva banka. Zato bodo morali vojni oškodovanci tretji dan jim bodo banke prodale ali pa obračunale obveznice po 65—60%.

Kraško - vipavski vodovod.

Vprašanje tistih treh vodovodov, ki jih je avstrijsko vojaško oblastvo zgradilo tekom vojne na Krasu in na Vipavskem, je gotovo eno najbolj važnih, a tudi mučnih zadev naše dežele. Že leta čaka ljudstvo zaman, da bi se ti vodovodi uredili in bi bile naše vasi stalno in zadostno z vodo preskrbljene. Po tolikem času kaže pa, da je stvar prišla vendar enkrat v pravi tir. V nedeljo se je vršil namreč na podprefekturi v Gorici sestanek, ki ga je sklical furlanski prefekt Ricci in katerega se je vdeležilo približno 50 vipavskih in kraških županov, novi tržaški prefekt, general divizije v Gorici, zastopniki furlanske in tržaške deželne uprave s svojim inženirskim osebjem, odposlanec tržaškega mesta, poslanec dr. Besednjak, senator Bombig, poslanca Ravazzolo in Marani, izredni komisar fašistovske stranke za Furlanijo poslanec

Ugotoviti moramo, da banka ne more vojnim oškodovancem prav nič pomagati. Zato bi bili vsi pozivi, naj banka človeško postopa z vojnimi oškodovanci brezuspešni.

Pomagati pa more vlada. In vlada je tudi dolžna pomagati. Vlada naj poskrbi, da se kurz njenih obveznic dvigne. Naravna pa je prav posebno zahteva vojnih oškodovancev, da naj v prvi vrsti vlada pokaže dober zgled v zaupanju v njene lastne obveznice. Zato pa zahtevajo vojni oškodovanci, da prizna vlada beneške obveznice za pravomočno plačilno sredstvo tudi glede davkov. Na ta način zamore vlada rešiti vojne oškodovance in s tem velik del naše dežele pred gospodarskim propadom.

Iz naše politične organizacije.

Dne 9. t. m. se je vršila seja Političnega društva »Edinosti« in K. D. Z., ki je razpravljala o različnih gospodarskih vprašanjih. Med drugim je sklenil odbor naprositi poslanca drja Besednjaka, naj ukrene pri vladi potrebne korake, da prepreči delno izterjevanje posojil, ki so jih banke izplačale vojnimi oškodovancem proti jamstvu položenih beneških obligacij in da vlada odredi zakonitim potom, da bodo lahko sprejele davčne izterjevalnice beneške obligacije s polno nominalno vrednostjo v odplačilo davkov.

Šahovski turnir.

Te dni se vrši v Gorici šahovski turnir, katerega se vdeležuje okrog 40 italijanskih mojstrov in trije Slovenci: gg. svetnik Mašera, oskrbnik Trpin in trgovec Pepčko Kerševani. Dosedanji uspeh je za naše slovenske mojstre dovolj voljen. Ko bo turnir končan, bomo poročali podrobneje. Turnir se vrši v kavarni Garibaldi, nekdanjem Corsu. Našim trem mojstrom želimo v tej zanimivi tekmi največ uspeha. Veseli smo, da se tudi naši šahisti upajo v mednarodne tekme in samo pričakujemo, da bo razsodišče povsem nepristransko.

Naše bravece

opozarjamo na osmrtnico Petru Pisentiju na tretji strani. Spomnimo se nanj, ki zdaj molče troben-ta...

morala goriška dežela vzeti v svoje roke vodovode, se je avstro-ogrška monarhija zrušila in italijanska vojaška oblast je zasedla naše kraje. Jasno je pa kljub temu, da je lastnica vodovodov goriška dežela, oziroma furlanska in tržaška pokrajina, ki sta si razdelila goriško zemljo leta 1922. Vprašanje lastništva je torej razčiščeno.

Kdo bo upravljal vodovode?

Sedaj se moramo vprašati: Kdo naj vzame v roke vodovod? Na vsak način lastniki, to se pravi: furlanska in tržaška pokrajina; v drugi vrsti prizadete občine in končno država. Stvari naj se vodovodna zadruga (konzorcij), h kateri pristopijo torej država, obe deželi in občine. Ta zadruga bi imela skrb in odgovornost za reorganizirani vodovod. Tretje vprašanje: Kdo bi imenoval uradnike in čuvaje, ki bodo morali nadzorovati redno poslovanje vodovodov? V poštevh prihaja le furlanska pokrajina, ker ona ima že v Gorici urad v inženirji in ker spada velika večina občin v meje furlanske dežele.

Določiti je treba nadalje, koliko bo stala poprava vodovodov in kakšne stroške bo zahtevala njih uprava. To morejo ugotoviti le strokovni uradi furlanske dežele, ki se pečajo s stvarjo že več let. Izdelati je treba natančen načrt, kar bo trajalo 4 do 5 mesecev. Ko bo načrt dogotovljen, bomo vedeli določno, kakšni troški nas čakajo. Najbolj praktično vprašanje je seveda, kdo naj nosi stroške. Nekaj bremen mora vzeti nase država, nekaj občine, nekaj obe deželi. Le s skupnimi žrtvami bomo veliko podjetje privleli k srečni rešitvi. Potrebno bo najbrž, da sklene parlament posebno postavbo v prilog naših vodovodov. Furlanska prefektura in gotovo tudi tržaška prefektura obljubljata v tej stvari prebivalstvu vsestransko pomoč.

Beseda poslanca Besednjaka.

Po teh izvajanjih furlanskega prefekta se je oglasil k besedi tržaški prefekt ter poudaril, da se popolnoma strinja s predlogi svojega videmskega tovariša. Pripomniti hoče samo, da ne zadostuje, da se obstoječi vodovodi popravijo, temveč da jih je treba izpopolniti, razširiti, tako da bodo imele tudi občine, ki so danes brez vodovoda, za bodočnost dovolj vode za svoje poljedelstvo.

Poveljnik vojaške divizije v Gorici je razložil, da se vojaštvo za te vodovode silno zanima in da bo zadevo po svojih močeh podpiralo. Vojaško oblastvo je tudi premisljalo, kako bi se zgradil vodovod za Tolminko, za Banjško planoto, za okraje Črnega vrha in Nanosa. Vselej ko gre za vodovode v obmejnih pokrajinah, se vojaštvo zanje močno zanima in bo tudi v našem slučaju zastavilo svojo besedo. Predlaga, naj se v inženirski odbor izvoli tudi vojaški strokovnjak, kar je bilo takoj sprejeto.

Nato je povzel besedo poslanec dr. Besednjak in izvajal: Kot zastopnik slovanskega ljudstva v rimskem parlamentu prinašam pozdrav temu zborovanju, ki se peča z eno najvažnejših gospodarskih zadev naše dežele. Zahvaljujem se videmskemu prefektu, da me je povabil na ta sestanek. (Prefekt se prikloni.) Dovolite mi, da dodam k izvajanjem predgovornikov dve opazki. Med izvajanji videmskega in tržaškega prefekta je razlika. Mislim, da je treba oba predloga strniti v eno. Strinjam se s predlogom videmskega prefekta, da je treba najprej urediti obstoječe tri vodovode in jih izročiti dobri, redni upravi. Ko bi namreč stavili danes osrednji vladi predlog, naj reši vodno vprašanje cele Julijske Krajine, bi morali čakati gotovo tri do štiri leta, preden bi prišla končna rešitev. V tem času bi kraško-vipavski vodovod propadel. Zato sem mnenja, da bi se morale pred-

vsem in takoj organizirati obstoječe vodovodne naprave. To je naša prva in najnujnejša naloga.

Reši naj se vodovodno vprašanje cele Julijske Krajine.

Toda poleg tega moramo danes misliti na večje stvari. Kakor nikdar se nam nudi sedaj prilika, da proučimo, kako bi se dali enkrat za vselej zgraditi potrebni vodovodi ne le za Goriško, temveč tudi za Tržaško in Istro. Spraviti moramo na dnevni red vodovodno vprašanje cele Julijske Krajine. Predlagam radi tega, naj strokovnjaki razglabljajo sicer najprej o ureditvi obstoječega vipavsko-kraškega vodovoda, a naj obenem izdelajo načrte, kako bi se mogla preskrbeti s potrebno vodo vsa Julijska dežela. Te načrte bi predložili osrednji vladi v Rimu v odobritev in podporo.

Kot predstavnik slovanskega ljudstva in tukaj zastopanih slovanskih občin, hočem pri tej priliki povedati odkritosrčno besedo. Naši ljudje so zelo zadovoljni z vodovodi, toda oni se sprašujejo: kdo bo plačal troške? Oni pravijo: naše občine so majhne in revne, stiskajo jih veliki davki, one ne morejo mnogo plačevati. Dežela je v vojni mnogo trpela, večina občin je bila porušena, prišla so nadalje nova bremena za zdravstvo, dobrotelnost in drugo, nova bremena, ki jih težko občutimo. Njihova plačilna moč je zelo šibka, gledati je treba torej na to, da plača pri vodovodih največji delež država, najmanjši pa občine.

Država naj ustvari v naši deželi velikopotezno delo.

To je tembolj upravičeno, ker so vodovodi v naših deželah ne le krajevnega, temveč državnega pomena. To vidimo najbolje iz izjav gospoda generala, poveljnika divizije. Ako gre torej v naši stvari za državne koristi, je naravno, da mora biti državna pomoč odločilna. Pozivam zato tovariša Morettija, odposlanca gospoda Mussolinija, ki je vodja stranke, a obenem tudi načelnik vlade, naj sporoči v Rim želje našega ljudstva in podpira naše predloge glede vodovodov. (Poslanec Moretti odobrava.) Dana je sedaj prilika, da se ustvari v naših krajih res veliko in sijajno delo. Naša država je glede javnih del znamenita (posebno glede cest in električnih naprav. Op. ured.) in znana tudi v drugih državah Evrope. Prišel je čas, da izvrši tudi v novih pokrajinah velikopotezno in trajno delo, ki ne bo le v gospodarsko korist dežele, temveč tudi v čast državi!

Resolucije.

Videmski prefekt Ricci je odvrnil, da bodo občine morale vse kakor plačati svoj del. On in tržaški prefekt ne moreta obljubiti občinam, da bodo bremen prosti. Edino, kar more obljubiti je to, da bo želje in prošnje prebivalstva toplo priporočal osrednji vladi v Rimu. Glede velikopoteznega, enotnega vodovoda za vso Julijsko Krajino je mnenja, da je stvar trenutno preuranjena in da bo čas o njej pozneje govoriti in jo strokovno preštudirati. Saj današnji sestanek ni zadnji, ampak le prvi sestanek, ki mu bodo sledili še drugi.

Sedaj je treba sprejeti nekaj resolucij, da se že obstoječi in pokvarjeni vodovodi uredijo.

Prva resolucija bi se glasila:

Ustanovi se prostovoljna vodovodna zadruga (konsorcij), sestojča iz interesiranih občin, obeh dežel in države.

Župan iz Ustij izjavlja, da se njegova občina ne more priključiti zadrugi, ker ima lasten vodovod, katerega lahko čisto sama vzdržava.

Župan Kovač iz Ajdovščine požudaja, da je treba vodovodno vprašanje hitro in brez odloga rešiti, kajti ajdovska industrija trpi močno od sedanjega nejasnega in negotovega položaja. Sicer je pa mnenja, da bi morale v zadrugo stopiti vse občine, torej tudi Ustje, in sicer radi tega, da lahko v njej ščitijo svoje interese.

Ker so se s tem strinjali vsi navzoči župani, je bila resolucija enoglasno sprejeta. Priključili so se ji tudi zastopniki furlanske in tržaške deželne uprave.

Druga resolucija pravi:

Videmska in tržaška deželna uprava se naprošata, naj po svojih odborih napravita uradni sklep, da se priključita zadrugi in preneseta vanjo kot lastnici vodovodno napravo.

Tudi ta resolucija je bila enoglasno sprejeta.

V tretji resoluciji se daje tehničnemu uradu furlanske dežele nalog, naj izdelava podroben načrt in preračuni stroške, na kar se bo vršila nova seja.

Upravo vodovodov sprejme v oskrbo furlanska dežela potom lastnega osobja.

Pomembno je, da je zastopnik Mussolinija poslanec Moretti na zborovanju obljubil vsestransko podporo pri vladi v Rimu in izjavil pozneje, da se bo tudi zavzel, da se prične čim prej študij o gradbi enotnega vodovoda za vso Julijsko Krajino.

Kaj je novega na deželi?

Dornberg.

V zadnjem času se oprijemlje naših ljudi usodepolna bolezen t. j. izseljevanje.

Pred kratkim je prodalo več posestnikov svoje lepe hiše in solne črne vinograde. Izseliti se nameravajo k Banjaluki v Bosno. Sedaj se pripravljajo druga skupina, da si gre ogledat omenjene kraje. Ljudje božji, ali se ne zavedate, kaj počenjate? Oprimiti se raje doma varčevanja. Dekleta in fantje, zavedajte se svojega kmetskega statusu. Res je, težka so bremena, katera so nam naložili. Bridka je izguba naših jezikovnih in šolskih pravic. A kljub temu ne smemo izgubiti poguma. Pokažimo, da smo neupogljivi stoletni hrasti, ki jih ne omaje najhujši vihar. Spominimo se na naše pradede, kako so oni ljubili svojo rodno grudo, katera je bila tudi njim večkrat kruta mačeha. Žrtvovali so zanjo svoje življenje in svoje imetje. Nezlomljiva je bila njih volja za časa Napoleona. Prešli so Turki, prešli so Francozi, o oni so ostali svobodni in zvesti svoji majki, ki jih je rodila!

Mladenič.

Solkan.

Katoliško slovensko izobraževalno društvo priredi prihodnjo nedeljo dne 14. t. m. svojo pustno veselico. Igrala se bode Krekova veseloigra v treh dejanjih »Občinski tepček«. Pevske točke, ki se bodo izvajale v tej igri, je uglasbil naš lašč za to prirediteljev naš g. Vinko Vodopivec. Kdor hoče imeti par ur res poštene in zdrave zabave, naj te priložnosti ne opusti. Natančen spored v prihodnji »Straži«.

Vipolže.

Na svečnico 2. t. m. je priredilo tukajšnje »Izobraževalno društvo« Vrtec v prostorih g. Jasniča veselico s številnim vsporedom. Udeležba je bila kljub zelo slabemu vremenu obilna. Igrali so burko v 3. dejanjih »Moč uniforme«, katera je zbudila med občinstvom salve smeha in dobre volje, čeprav je bila malo prepočasno igrana. Igralci so deloma pogodili svoje vloge; posebno sta nam ugajala gđ. Skolaris-ova v vlogi Agate in g. Trpin kot agent; seveda nista zaostajala Cviren in Milek, ki sta tudi častno

Potrni od neizmerne žalosti naznanjamo s krvavečim srcem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresljivo vest, da je naš tata, stric in boter, naš nad vse ljubljeni, dobri in blagi

PETER PISENTI

zaščitnik slovenskega šolstva, strastni ljubitelj slov. duhovščine, vnet podpornik slov. časopisja, oče prerano umrle »Nove dobe«, kronani ustanovitelj slovenske snoparije itd. itd. storil v petek 5. februarja 1926. ob 10 uri zjutraj politično smrt, zapustivši 4 nepreskrbljene, plakajoče neboljane sirote.

Žalujoci ostali:

vitez Pepi Galleussig

št. Peter pri Gorici

Žuzeppe Petrovleeh

župan v Vipavi

spisatelj Vinko Bandelj

bivalešče neznan

Michele Marinich

Marmurje

sinčki

Žobani Mrach komisarček

v Tolminu

Joško Peterelli, vitez

kabalar in profesor

bivalešče danes tukaj,

jutri tam

nečaka

Lullik iz Sv. Križa

sedaj na cesti

Muznik, dacar, Kanal

dr. Jasnič, član edinjaškega akademičnega

društva »Balkan« sedaj

občinski tajnik v Črnicah

Sfiligoj Nino, učitelj

iz Medane

služinčad

Pogreb se bo vršil v četrtek ob 11. uri zvečer, svirala bo kočščanska sokolska godba. Slava njegovemu spominu!

rešila svoji vlogi. Pevski zbor iz Biljane nam je zapel par prav lepih pesmi, posebno je ugajala »Po zimi iz šole« s spremljevanjem orkestra. Domači pevski zbor je istotako pokazal prav lepe uspehe pod vodstvom mladega pevovodja g. Simonitija. Deklamacije, ki so marsikomu segale globoko v srce, so bile prav čedno podane. Skoraj bi hoteli zopet se zabavati s ponavljanjem igre čimprej, na primer na praznik Sv. Jožefa.

Vrtojba.

Slavile smo dne 2. t. m. poslovilni večer, pri katerem smo se prav pristrčno poslovile od naše drage sosesre Kristine Bizjak, ki se je poročila z g. Francetom Kogoj, dne 6. t. m. Prva je zapustila organizacijo našega dekl. krožka. Bila je vzorna članica; udeleževala se je redno dekl. sestankov; v veselje nam je bila v naši sredini, zato jo bomo često pogrešale. Pred sv. mašo jima je govoril preč. g. vikar kratek, pristrčen nagovor, nakar so pristopile članice v obilnem številu z njima vred k mizi Gospodovi. Sledila je sv. maša z lepim petjem. Novoporočencema želimo sosesre v novem stanu obilo sreče in božjega blagoslova!

Kanal.

V soboto 6. t. m. je bila v prijazni cerkvi sv. Miklavža v Krstenici dvojna poroka: dva vzorna fanta, odkritega krščanskega prepričanja sta se poročila z dvema vzornima članicama dekl.ške M. D. Mlada para iz treh uglednih družin sta: Janko Medvešek iz Krstenice s Katarino Makarovičovo iz Bodreža in Tone Čefarin iz Deskel s Katarino Medvešekovo iz Krstenice. Lepa je bila slovesnost v mali cerkvi, kjer so družbenice vzele slovo od svojih tovarišic, kjer so lepo zapeli kanalski pevci in je pri ginjaških obredih kanalski g. dekan govoril mladima paroma v srce segajoč govor. Bog daj našemu ljudstvu veliko takih parov, novoporočencem pa obilo blagoslova!

Idersko.

Bralno društvo na Iderskem priredi v nedeljo dne 14. t. m. ob 2. uri popoldne v vojaški baraki pri Mlinskem pustno veselico. Prijateljstvo pustne zabave vabi odbor.

Iz Cerkna.

Pevski zbor »Prosvetnega društva« priredi v nedeljo dne 14. t. m. ob 8.30 uri zvečer v dvorani »Gospodarskega doma« koncert s sledečim sporedom: 1. A. Orvieto: »Canzonetta«, deklamacija. 2. a) Vilhar Florjančič: »Rožic ne bom trgala«, b) »Solnce čez hribe gre«, mešan zbor. 3. Verdi: Fantazija iz opere »Rigoletto«, gosli in klavir. 4. I. Ipavec: »Imel sem ljubi dve...«, moški kvartet. 5. A. Foerster: »Ljubica«, mešan zbor. 6. Dancla: »Sin-

fonia«, 2 gosli in klavir. 7. S. Albin: »Ispod grma ljubica«, mešan zbor. 8. Dr. Schwab: »Dobro jutro«, mešan zbor s klavirjem. 9. Dvorak: »Serenada«, gosli in klavir. 11. H. Volarič: »Divja rožica«, dvospev s spremlj. klavirja. 12. Marchetti: »Fascination Valse«, klavir in gosli. 13. Hohnerlein: »Trije šnufarji«, komični trospev s spremlj. klavirja. Odbor.

Postojna.

Usodepolno prestavljanje uradništva je poseglo tudi do sem. V Cagliari na Sardinijo je bil premeščen tudi uradnik na tukajšnji postaji L. J., član dramatičnega in tamburaškega društva. Preveč je pokazal... Sliši se, da bodo še drugi slovenski uradniki iz Postojne premeščeni. Na meji se zdaj prav pridno pazi na slovenske liste. Kot je znano, je notranje ministerstvo prepovedalo ljubljansko »Jutro« in »Slovenski narod«. Razen na te, prav posebno pazijo tudi na »Jutarnji list« iz Zagreba.

Sedlo.

Tukajšnje izobraževalno društvo »Sloga« ponovi v nedeljo dne 14. t. m. svojo gledališko predstavo ob 2. uri popoldne v dvorani v Sedlu št. 47. Vspored: deklamacija, petje in 2 igri. Okoličani ste vljudno vabljeni, pridite! Zadnja veselica dne 7. t. m. je izpadla prav dobro. Igralci in igralki so na splošno vsi prav dobro igrali. Tudi petje je dobro izpadlo. Odbor se pristrčno zahvaljuje za obilno vdeležbo domačinom in okoličanom in se toplo priporoča za naprej.

Volarje.

Par stvarjem bi radi prišli do konca. Če gledamo naše poti, moramo Kamencem v čast, sebi pa v žalost priznati, da so njih pota v boljšem stanju kot naša. Tudi imajo zelo pripravno žično napeljavo preko Soče, dočim se moramo mi truditi po tisti negotovi lesenih brvi, katere je vsak dan manj in ki odpove pri vsakem dežju. Kdo nam bo tu pomagati. Pota so občinska.

Nekateri starši se vprašujejo, zakaj morajo otroci vsak dan vstajati že ob 6ih in hoditi v šolo po metat in peč kurit. Saj drugod ni tako, skrbi občina. Prosili bi šolsko oblast v Tolminu, da nam napravi red v tej stvari, že radi ugleda pri otrocih.

Svojega starega mežnarja smo letos izgubili. Umrli je kakor svetnik. Novega pravzaprav še nimamo. Od vsake hiše hodijo en teden zvonit. Mislimo, da bi ne bilo napačno, če bi tisti zvon obesili kje sredi vasi, morda na šolo da bi nam bil bolj pri rokah.

Vipava.

V nedeljo 7. t. m. nam je nudilo vipavsko »Kat. slov. izobr. društvo« prav prijetno zabavo. Igrala

se je igra »Črnošolec«, ki je nepričakovano dobro uspela. Igralci so večinoma dobro rešili svoje vloge. Vloga očeta Orešnika je bila prav dobro podana. Ravnotako sta nas presenetila Pavle in Rozalka. Vsa čast! Izborna je igrala Liza. Tudi Janez in Cilka sta bila dobra. Župnik je kazal malo premalo ljubezni do Pavleta. Berač je tudi še povoljno rešil svojo vlogo. Na splošno lahko rečemo, da so bili vsi igralci na svojem mestu. Dvorana je bila še precej napolnjena, toda vdeležba bi bila lahko še večja. Dragi igralci, ko vam izrekamo svoje priznanje, vas prosimo, da nam še večkrat priredite kako slično zabavo. Po začrtani poti naprej! Bog živi!

Drežnica.

Na pobudo našega č. g. kurata smo obhajali od 1. do 8. febr. duhovne vaje. Vodili so jih trije č. gg. misijonarji iz Mirna. Imeli smo vsaki dan po tri pridige, pri katerih je bilo navzočih večina duhovljanov. Najkrasnejši je bil dan v nedeljo ob sklepu in skupnem sv. obhajilu, s solznimi očmi je polna cerkev, na vprašanje misijonarja »ali verujete v sv. katoliško Cerkev«, zagromela »verujemo«. Res, veličasten je bil ta dan za celo duhovnijo, in vsakemu si čital zadovoljnost in srečo srca na obrazu. Cerkevni zbor pod vodstvom nemornega g. Rakuščka, nas je polnoma zadovoljil z levim ubranim misijonskim petjem. Možje in fantje, oklenite se še trdneje presv. Sreča v čigar varstvu ste, svoje sklepe pa utrdite še bolj v presv. Evharištiji, in večno življenje vam je zagotovljeno. Ve dekleta pa in žene, oklenite se trdneje Marijine družbe, kajti brez Marije ni miru, ni sreče in ni življenja! Vas pa, častiti misijonarji naj poplača obilo Vsemogočni, hvala vam za vaš trud!

* * *

»Izobraževalno društvo« Krn v Drežnici priredi dne 14. februarja veselico. Med drugimi točkami bodo demoi igrali Vodopivčevco »Na visokem«. Prijatelji poštene zabave pridite! Začetek ob 2. uri popoldne.

Log pod Mangartom.

Izobraževalno društvo »Mangart« je nudilo dne 7. t. m. pustno prireditev s sledečim sporedom: 1. »Pozimi iz šole« (meš. zbor); 2. »Dve tačči« (burka); 3. solospjev s spremljevanjem tamburice; 4. »Trije tički« (burka); 5. »Naše gore« (meš. zbor). Glede burk bi bilo opomniti, da sta nad pričakovanje dobro izpadli. Posebno prva. Nekateri igralci so se v svoje vloge dobro poglobili in kažejo pravi igralski talent. Le pretiravanja se je treba bolj izogibati (posebno eden izmed 3 tičkov.) Tudi ono veliko kolo ni bilo na mestu.

Občinstvo je zahtevalo ponavljanje onega solospjeva, ki bi pa naredil še večji vtis, če bi bil nekoliko glasnejši. Ravno tako so morali pevci ponoviti »Naše gore«, ki je zares krasna pesem in so jo pod spretnim vodstvom tudi točno prednašali.

Zavratac pri Idriji.

Čeprav ima »Goriška Straža« v naši župniji precej naročnikov in še več čitateljev, vendar menda še ni o nas ničesar poročala. Smo prav na koncu države — velik del nekdanje župnije je zdaj v Jugoslaviji. Dokler ni obmeina komisija v preteklem letu postavila mejnikov, nam davkarja ni mogla natančno predpisati zemljiškega davka; letos pa bomo plačevali istega za 3 leta, 1924—26 in zdaj premišljujemo, kje dobiti potrebne stotake in tisočake; les je poceni, za živino ni kupcev in povečini primanjkuje denarja za vsakdanje potrebe; kupovati pa je treba mnogo, ker je bila letina zelo slaba. V tem težkem gospodarskem stanju smo jeli tudi tukaj misliti na mlekarstvo — edini stalni vir dohod-

kov v hribih, kjer imamo le slabe prometne zveze s svetom. Sestavili smo odbor, ki bo vzdrževal dve mlekarne, v Zavratacu in v Doleh. Upamo, da bo pri pristojnih oblastvih vsa združna zadeva kmalu rešena in če ne bodo druga pripravljala dela mudila, pričneta obratovati s 1. marcem. Kjer je mlekar, se koj pokažejo dobre posledice v živinoreji, ker vsak ve, da »krava pri gobcu molze«. Želimo pa, da bi tudi mladina začela razmišljati o resnosti časa in bi postala treznejša. Lansko leto smo o priliki birne darovali mlaje z namenom, da se z izkupičkom po upravičeni želji g. župnika izvrše nekatera nujna popravila pri cerkvi. Fantje, ki so mlaje stavili, so jih tudi sami prodali, potem pa priredili »bal« v Zavratacu in v Doleh. Ker jim je še nekaj lir ostalo, bodo baje pred pustom to požrtvovalno delo nadaljevali... V sosednem Godoviču so vrli fantje dali lep znesek iz enakega vira za nabavo novih zvonov... To smo zapisali, da se ne pozabi!

Čezsoča.

V hribih se dela dan... se glasi dopis v drugi številki letošnjih »Novic«, ki pravi: »Z dnem 27. dec. 1925. smo obnovili bratsko društvo »Rombona«, »Polovnik«. Veliko nas je bilo; predno smo se zbrali, nismo vedeli, da nas je toliko: 40 predno smo naš »Polovnik« obnovili. Zdaj pa fantje in dekleta pojemo in pričitanju knjig in časopisov nam teče čas. Sem gotov, da si vsak, kdor čita te dopise iz Čezsoče predstavlja, kako živahno mora biti v tej vasi, v kateri sta se pojavili kar naenkrat dve društvi in sicer: prosvetno društvo »Zlatenik« in bratsko društvo »Rombona« »Polovnik«. Pa predstavljaj si drugače, dragi čitatelj! Zdaj je še mraz tukaj. Solnce še ni obsijalo »Polovnika«, zato se še ni odpustil nobenemu kljun, da bi mogel zapeti, zlasti ko ni še glasovirja. Deklet pa tudi ni. Saj gredo večinoma vse služiti od doma. Kar jih je ostalo doma, so pristopile v društvo »Zlatenik«. Pri »Polovniku« jih je zato le malo, malo. Novo društvo našemu »Zlateniku« ni nič škodovalo. Kljub temu, da so nekateri odstobili se je pomnožilo društvo »Zlatenik« s 14imi člani. — Seveda vsak po svoje.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: N. N. 10 L; N. N. 1.25 L; Splošno žensko društvo v Gorici je darovala otrokom obleke in obutve v vrednosti 500 L, za kar se prav toplo zahvaljujemo. Bog plačaj!

VABILO

k rednemu občnemu zboru »Kmečke posojilnice« v Podmelcu r. z. z. n. z., ki se bo vršil v nedeljo dne 21. februarja 1926 ob 11 in pol predp., to je takoj po zadnji sv. maši v župnišču s sledečim

dnevnim redom:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Potrjenje računskega zaključka za leto 1925.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Poročilo o izvršeni reviziji.
7. Slučajnosti.

Podmelec 7. februarja 1926.

Načelstvo.

Neka oseba je našla bicikelj na cesti med Vogerskim in Volčjo drago. Kdor ga je zgubil, naj se oglasi v gostilni Komel na Ajševici.

Odlikovana krojačnica, ustanovljena l. 1875. — Priporoča se Slovencem v mestu in na deželi, posebej častiti duhovščini za obilna naročila. — Delo trpežno, cene zmerne, kraj po želji naročnika.

A. Krušič in sin prej S. Rosanz
Corso Vitt. Eman. III št. 37

ZAHVALA

za mnogoštevilne izraze iskrenega sočutja povodom bridke izgube nepozabnega očeta, deda in pradedu

IVANA GABRŠČEKA (Podšolar)

gostilničarja v Tolminu.

Tem potom izrekam vsem najiskrenejšo zahvalo.

Zahvaljujem se vsem onim, ki so v tako obilnem številu spremili predragega pokojnega k večnemu počitku.

Posebno zahvalo pa izrekam prečastiti duhovščini, častniškemu in profesorskemu zboru, kr. uradnikom, organizacijam in korporacijam, darovalcem vencev kakor tudi kr. karabinirjem, finančni straži in pevskemu zboru za ganljive žalostinke.

Tolmin, 4. februarja 1926.

Mirko, sin.

Preklic*)

Podpisana preklicuje vse žaljive besede, ki sva jih govorila proti Metodi in Ivanu Rijavec iz Dornberga, ker so bile neresnične ter jih obžalujemo.

Pečenko Josip in Avgust, Brje.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva zakon.

DELITEV skupnih zemljišč, občinskih pašnikov in gozdov! - - Prošnje za komp. oblastva. - - Kopije map, registrov in izvlečkov. - - Navsveti in informacije brezplačno v pisarni v GORICI Corso Vitt. Em. III. - 19 prtiličje - - (v hiši Hipotečnega zavoda.)

V Modreju je na prodaj hiša z 9 prostori, hlevom, dvoriščem in majhnim gozdom. Hiša leži pri cesti in je pripravna za gostilno ali trgovino. Cena ugodna. Več pove Lucija Velikonja, Modreje 47, S. Lucija.

Na prodaj je več železnih varnostnih blagajn »Wertheim« različnih velikosti. — Rudolf Loverčič, Gosposka ulica št. 19 — Via Ascoli št. 8.

Pozor! Lepa prilika! Radi selitve prodam čevljarski šivalni stroj za močno delo v najboljšem stanju. Kenda Ivan, čevljar, Ponikve — Slap ob Idriji.

Na prodaj je baraka v dobrem stanju. Več pove Josip Krašček, Zamedvedje, p. Plave.

POZOR! POZOR!

Dne 15. februarja se tvrdka

»VINOAGRARIA«

PRESELI v nove prostore na Piazz. za Vittoria št. 4 pri kavarni »Adriatico« Just Ušaj.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, veveric, jazbecov i. t. d. i. t. d. Prodajam PASTI in POSEBNO MESO za lov na divjačino.

Delavnica za strojenje in barvanje — Nihče nima pravice kupovati zame

WALTER WINDSPACH
GORICA - Via Carducci 6 - GORICA

Pozor na izpremenjeni naslov!

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Reichenhart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega suknja.

Blago solidno!

Cene zmerne!

Zenitna ponudba.

Slovenski mizarji v Franciji (stari 26 let), se želimo v svrhu zenitve seznaniti s slovenskimi dekleti. Bodočnost lepa. Nekaj prihranka, stalno delo in stanovanje. — Značajno dekle — ne čez 24 let staro — naj piše s priloženo sliko na naslov: Janko Perat: Joško Kovačič; Anton Kaučič; Anton Peternel

Rei Feller Frieden, št. 12.
Sarreguemines - Moselle
France.

Naznanjam slav. občinstvu v mestu in na deželi, da odprem

BRIVNICO

s 16. februarjem 1926 v hiši Fiegel, Piazza della Vittoria št. 12 v Gorici. Za obilen obisk se priporoča

Anton Pucelj, brivec.

Zdravnik za zobe in usta
Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema vse dni v tednu v Gorici, na Travniku št. 20 ob sobotah in nedeljah pa tudi v Ajdovščini števil. 146 nasproti Ljudskemu vrtu.

ZDRAVNIK

Dr. Just Bačar

Gorica, Viale 24 Maggio št. 9

Zdravljenje s Sollux-žarki in ultravijoletnimi žarki.

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko primarija **Dr. A. DE FIORI**
V GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14
SPREJEMA OD 9 - 12 IN 2 - 4